

กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อปี 2555

รพท. ดำเนินนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อแบบยืดหยุ่น (Flexible Inflation Targeting) มาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2543 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลอัตราเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับต่ำและเหมาะสมกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ ทั้งนี้ กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่ใช้ในปัจจุบันคืออัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยรายไตรมาสระหว่างร้อยละ 0.5 – 3.0 ต่อปี ซึ่งใช้มาตั้งแต่เดือนกันยายน 2551 และเป็นการปรับช่วงเป้าหมายให้แคบลงจากก่อนหน้าที่อยู่ระหว่างร้อยละ 0.0 – 3.5 ต่อปี

การดำเนินนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อนี้ประสบความสำเร็จ โดย รพท. สามารถดูแลเสถียรภาพด้านราคาได้ดี และรักษาอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจให้อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1: เปรียบเทียบอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อไทย ในช่วงก่อนและหลังใช้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ

ค่าเฉลี่ย	ก่อนใช้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ (ไตรมาสที่ 1 ปี 2537 – ไตรมาสที่ 1 ปี 2543)	หลังใช้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ (ไตรมาสที่ 2 ปี 2543 – ไตรมาสที่ 2 ปี 2554)
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	3.0	4.4
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	4.95	2.61
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	4.70	1.10

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551 ระบุให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) หรือและทำความเข้าใจกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพื่อกำหนดเป้าหมายเงินเฟ้อสำหรับปีถัดไป ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ในปีนี้ กนง. จึงได้มีการพิจารณากรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่เหมาะสมสำหรับปี 2555 เพื่อใช้ในการหารือร่วมกับ รมว. คลัง และเห็นควรเสนอปรับเป้าหมายเงินเฟ้อจากเดิมเป็นอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยรายปีที่ร้อยละ 3.0 โดยสามารถเบี่ยงเบนไปจากค่ากลางนี้ได้ไม่เกิน \pm ร้อยละ 1.5 ตามเหตุผลดังนี้

1. จากการที่ระยะหลังอัตราการขยายตัวของราคาในหมวดพลังงานและอาหารสดแตกต่างจากอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมาก การใช้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเป็นดัชนีเป้าหมายแทนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานจะช่วยสะท้อนค่าครองชีพของประชาชนได้ดีขึ้น และเนื่องจากเป็นดัชนีที่ครัวเรือนและธุรกิจใช้อ้างอิงในชีวิตประจำวัน จึงเอื้อต่อการสื่อสาร ง่ายต่อความเข้าใจ และสามารถยืดหยุ่นการคาดการณ์เงินเฟ้อได้ดีกว่า
2. การกำหนดระยะเวลาของเป้าหมายให้ยาวขึ้นจากรายไตรมาสเป็นรายปี นอกจากจะสื่อถึงการมองไปข้างหน้ามากขึ้น ยังช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นของนโยบายการเงินในการรองรับปัจจัยที่ไม่คาดฝัน (Shock) ต่าง ๆ ง่ายต่อการสื่อสาร และสอดคล้องกับระยะเวลาที่ใช้ในการส่งผ่านนโยบายการเงินที่ 4 – 8 ไตรมาส รวมถึงการทบทวนเป้าหมายเงินเฟ้อที่ทำเป็นประจำทุกปีด้วย
3. การกำหนดค่ากลางที่ชัดเจน จะเหมาะสมกว่าในการยืดหยุ่นการคาดการณ์เงินเฟ้อ เมื่อเทียบกับการกำหนดเป็นช่วงเป้าหมายที่มีเฉพาะขอบบนและขอบล่าง และการอนุญาตให้อัตราเงินเฟ้อสามารถเบี่ยงเบนไปจากค่ากลางเป็นการรักษาความยืดหยุ่นของการดำเนินนโยบายการเงิน โดยค่ากลางและค่าความเบี่ยงเบนที่กำหนดนี้ได้พิจารณาให้มีความสอดคล้องกับประเทศคู่ค้าคู่แข่ง เพื่อป้องกันการแข่งขันความสามารถในการแข่งขัน และมีความเหมาะสมกับพื้นฐานเศรษฐกิจไทยในระยะปานกลางถึงระยะยาว